

εὐ μια ἀπλῶς γε αἴ ποις καὶ γάρ τις ἀντίων πλαγέαν έχει: εἰς τὸ ὑδωρ, πηγασὲν τὸν ἀν-
λόν, ἐστίσται τὸ ὑδωρ. οὐδέ αὐτὸς λέγει τὸν ἀν-
τίων ἴκεντος ή αἴ ποις δέσποιν. οὐτοῦ δὲ αἴ ποις αἴπε-
δεῖς ἀπέργει, δέσποιν δέσποιν δὲ αἴσθησθενός τε η
κατάθετος φερόμενος καὶ μὴ βιαζόμενος,
τὸν δέσποιν πέρινος φέρεταις, οὐδέτερος η
αλλα γοινεῖται. πλαγίας υἱῷ οὐδὲ βαρεῖστος τὸ
κλεψύδρας, διὰ τὴν σκαντάν τοῖς οὐ τῷ ὑδα-
τη πευπικάτων, ἐπ' ὅλετας αἴρουν ἕπεται τὸ
υδατός εἶτέρχεται. πατριώσαντος δὲ ἀντέ, τὸ
ὑδωρ εἰπέργεται οὐδέποτε ή εἰς τὸ ὑδωρ βαρεῖ-
στος τῆς κλεψύδρας, οὐ διωδεύμενος πορφύρας οὐ-
δέλινος οὐδενός, διὰ τὸ περιέχθαι τὰ αἷα,
μήτε τοῖς τὰ περισταταῖς περιπάτεται. οὐδέτι γάρ
εἰς ἀντὸν οὐ περικε. σημεῖον δὲ δέσποιν τὸν εἴρ-
γνον διωδεύτριον τὸν ὑδωρ αἰνιγνήσκεται τὸν ἀλ-
εξι, τὸ ἐπ' ἀντὸν γινόμενον τῆς κλεψύδρας.
ἐπ' γάρ τις ἀντὸν ἀντίων τὰς καρδίας ἐμ-
πλάκας ὑδατος, διὰ λαβαῖν τὸν ἀνλόν, κατα-
στρέψῃ δέποιν τὸν ἀνλόν, οὐ φέρεται τὸ ὑδωρ διὰ
τῆς αὐλοῦ δέποιν σόματος αἰνιχθέντος δὲ τῆς σόμα-
τος, καὶ δύσις εὑρεῖται τὸν ἀνλόν, ἀλλα μη-
κροτέρῳ υἱερεγν, οὐδὲ οὖν δέποιν τῷ σόματος τῆς
αὐλοῦ, ἀλλα μηρεγν διὰ τούτους φερόμενος, α-
νοιχθέντος πλήρες η οὐδέποτε θοης τὸν κλεψύ-
δρας, αἰνιχθέντος τῆς αὐλοῦ, δύσις δέποιν διὰ τῆς
ἐθεμοῦ, διὰ τὸ ἐπέντεντος υἱῷ ἀπέλειται, δὲ αἴπερν
τῆς αὐλοῦ μὴ ἀπέλειται. εἰτέρχεται μὴ οὐδὲ
τὸν ὑδωρ εἰς τὰς κλεψύδρας, διὰ τὰς περιε-
ριψίδης αἴτιαν. εἶτέρχεται δὲ αἰνιχθέντος τῆς
αὐλοῦ, διὰ τὸ τὸν εἰς αὐτῷ ἀέρα πινούμενον
εἴσα καὶ κέπτω, πολλῶν κένωσιν ποιεῖν τὸν εἰ-
τὸν κλεψύδρα μέσητος. μέθοντος δὲ κέπτω, καὶ
εὐτὸν ἔπον εἰς αὐτόν, εἰκότας εὑρεῖ, θεαζόμε-
νον τὸν ἐπιτός τῆς κλεψύδρας ἀέρα πινούμε-
νον τε, καὶ ὄντα ξενὸν τὴν διωδεύτρια τὸν ἐπω-
διωπτὸν αὐτὸν ἀέρα, τῇ δὲ αἴ περίστοις αἰδενε-
σεγν ἐπέντεντος, διὰ τὸ διὰ σενοῦ αὐτὸν τῆς αὐ-
λοῦ ἔρονται, θεάσθων καὶ σφοδρότερεγν ἔτιν, καὶ
περιεστίπενται τῷ ὑδατι. τὸ δὲ πομαδεντος
τῆς αὐλοῦ μὴ συρρέει, τὸ ὑδωρ εἴπον, δέ τὸ
ὑδωρ εἰπόν εἰς τὰς κλεψύδρας, εἶχεται βίᾳ
τὸν αέρα εἶται αὐτὸν. σημεῖον δέ δέσποιν τὸ γινόμε-
νον τὸν ταῦτη πινεμένος καὶ ἐρυγμός. εἰσόντος
δὲ τῆς ὑδατος, θεάσθων, σωματιστεῖται εἰς
τὴν αὐλὸν αὐτῷ, καθέτερος τὰς ἐκπειστὰς ξύ-
λα, η χειλοκός τὴν πιναρίσην περιέρχεται,

A Non tamen simplici, absolutaque ratione
aët causam habere putandus est. Nam si
quis eam fistula apprehensa transuersam
immerget, humorē admitti nihil est quod
prohibeat: quamobrem non satis author
ille exposuit, quemadmodum aer causam
daret. Ergo causam aëra quidem tenere fa-
tendum est: sed hic siue impellitur, siue
per se ipse fertur, nec quicquam cogitur,
ferri per directum solitus est, ut etiam ce-
tera elementa. Itaque clepsydra transuer-
se immersa, aëris qui est directo situs est, pul-
sus ab humore, liberè effluit per ea for-
amina, quæ demersis in aqua foraminibus
opposita sunt, eoque cedente humor sub-
iens implet. At si erecta in aquam descen-
dat, aëris impotens sese effundit per ar-
duum, quoniam concepta sunt partes su-
periores, circa prima foramina arcetur,
quippe qui supprimi in se contrahique
non possit. Argumentum vero, aquam ar-
ceri posse ab aere immoto, quod in ipsa
clepsydra deprehensum est: nam si aluum
eius aqua repletam ad fistulam obtura-
tam inuertitis, humor per fistulam in eos
minimè defluere poterit: quippe cum ore
patefacto non protinus, sed paulo post
de fistula profluat, ut qui non in ipso ore
fistulae continetur, sed postmodum in
hoc per fistulam veniat, postquam patefa-
ctum iam est. Plena autem, erectaque cle-
psydra, fistula patefacta protinus per co-
lum, id est, foramina inferiora effluit, quia
illud attingit: extremam vero fistulam
non contingit. Clepsydram igitur humor
ingredi ob prædictam causam nequit. E-
greditur autem fistula patefacta, eo quod
aer contentus in fistula sursum deorsumque
agitatus, humoris contenti in clepsy-
dra motum excitat plenorem: cumque
deorsum pellatur, eodemque ipse etiam
sua natura propensior sit, merito effluit
viam inferens aeri, qui clepsydram extrin-
secus circunfundit, excutus quidem &
compat potentia aëri superius impellen-
ti, sed renixu infirmior: quoniam per an-
gustum fistulam influens, ille oxyus, ac
vehementius labitur, vrgētque humo-
rem. Causa vero, cur obturata fistula hu-
mor effluere non possit, quod humor,
dum clepsydram subit, aëra omnem per
vim ab ea expellit. Caius rei indicium
spiritus, rectisque murmurans dant, quos
ingrediente humore, nimirum intus ex-
citari sentimus. Cum igitur humor sub-
iens vehementer aëra cogit, sese ad cle-
psydras fistulam trudit, ac modo lignei cu-
nei, aut aëri disiectu oppressus, adstrictus-